

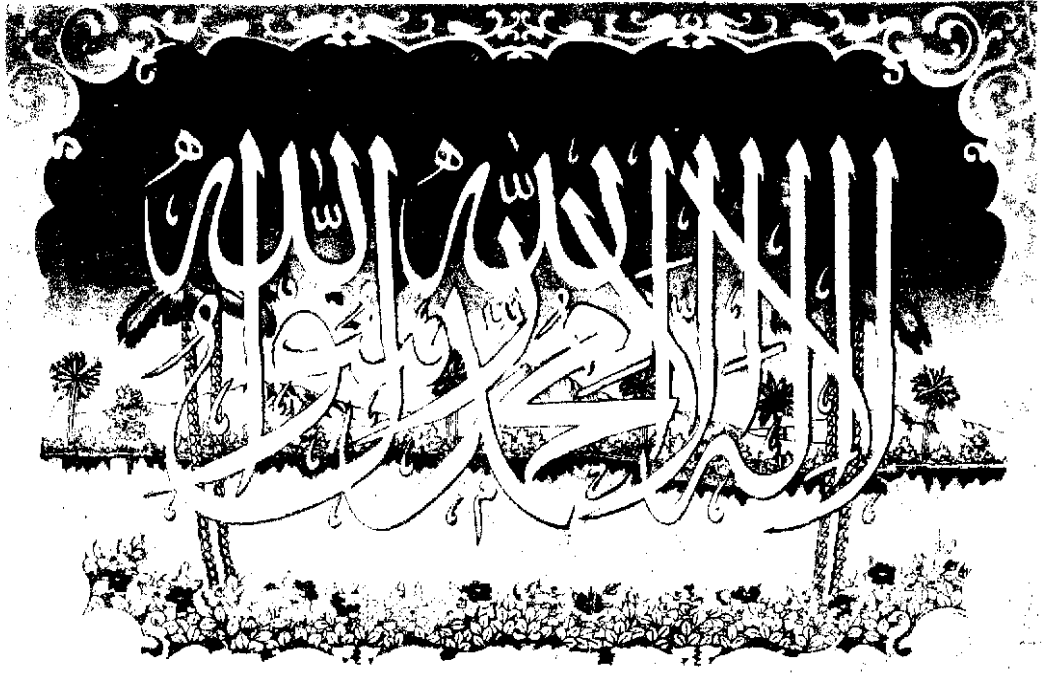
2e Jaargang
 No 16

AL

HAQ

Surinaams Islamitisch Maandblad

Januari • 1973

De prijs van dit Maandblad is f 0,90

IN DIT NUMMER o.a.

- * *Het gebed of Salaat in de Islam*
- * *Islam en Christendom*
- * *Het leven van de Profeet ABRAHAM*
- * *Het vraagstuk der polygamie in de Islam* Enz..... enz.....

Uitgever

AL HAQ-BOEKENFONDS-S.I.V.

Verantwoordelijke-Hoofredacteur

E.A. GHAFORERKHAN

Mede-redacteurenH.A. AHMAD ALI
MAULANA G.A. BASHIR H.A.
(Lector a/d Leidse Universiteit)Techn. /foto redactieM.A. KHUDABUX
AKBAAL GHAFORERKHANREDACTIE & ADMINISTRATIEScabiosastraat 4
Zorg & Hoop
Tel. 98081 - 73585
ParamariboVaste MedewerkersPROF. DR. R. ALI
IR. N. ATAOELLAH
HR. J.M. DRAGMAN
MEVR. SALTANA-DIJKSTRA (Ned.)
DRS. KHALIEL GHAFORERKHAN (Ned.)
HR. M.A. GULZAR (Lid Jamaitul-Ulma)
DR. A. JAMALUDIN
DR. M.H. KARAMAT ALI
HR. A. MAHMOOD (Hfd. Imaam)
DRS. MAHMOOD KHAN (Ned.)
HR. A. NATAPRAWIRA (Moengo)BANKSurinaamsche Bank
Bank Rek. No. 11.18.730
t.n.v. AL HAQADVERTENTIESM.A. Khudabux
p/a Calcuttastraat 76
Paramaribo
Tel. 82807DISTRIBUTIEM.I. ISHAAK
Landingstraat
Nw. Amsterdam
Distr. CommewijneABONNEMENTENPrijs per jaar f. 7.50
Losse nummer f. 0.70KOPIJ & VERANTWOORDELIJKHEID V/D INHOUD

Verzoeken Uw in 2 voud getikte kopij voor den eerste van iedere maand in te leveren op het redactie dan wel administratie-adres. De auteurs c.g. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid voor de inhoud ervan.

VERKRIJGBAARParamariboBoekhandels C.K.C.
Varekamp, HoeksteenN. Ghaforkhan (Imperial Alkmaar
Store) Maagdenstraat 3; A.R. Sharma
Acme Service

Kankantriestraat 53

Pad van WanicaConfectiebedrijf A. Sakoer M.G. Rosan
Pad van Wanica 44BNw. Amsterdam/Voorburg
Winke! Latief HabiboellahParanam/La Vigilantia

Moulvi Alhadj S. Iahibaks

GroningenJ.M. Dragman
p/a CommissariaatMoengo

A. Nataprawira

Julianaweg 308

Nw. NickerieC.R. Birjmohan
S.O. Lashleystr. 59Coronie

G.L. Limon (Novar)

Wageningen

S. Said (Centraal Magazijn)

NederlandN.H. Moenna
Nierkerstr. 87 II AmsterdamTrinidadNancy H. Baksh
Preysal village, Couva.

"O mensdom! Wij hebben U uit man en vrouw geschapen en Wij hebben U tot volkeren en stammen gemaakt, opdat gij elkander moogt kennen. Voorzeker, de Godvruchtigste onder U is de eerwaardigste bij Allah. Voorwaar, Allah is Alwetend, Alkennend."

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

(H. KORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", hjdst. 49:13)

INHOUD

1. Rectificatie Djamaat te Nieuw Amsterdam	1
2. Het Gebed of Salaat in de Islam (vervolg) door: A. MAHMOOD	1
3. Islamitische Maanden, Feest- en Herdenkingsdagen door: A. MAHMOOD	4
4. Het leven van de Profeet ABRAHAM (IBRAHIM) (slot)	6
5. PERSONALIA: - H. IFTE-KARALIKHAN IN MEMORIAM	15
6. Het vraagstuk van de polygamie door: J.M. DRAGMAN	16
7. Islam en Christendom (vervolg) door: DR. G.A. BASHIR	21
8. Mohammed (vervolg): DE AFSCHEIDS BEDEVAART Uit: "De Groten van alle tijden"	23
9. De beschaving des Geestes in de Islam door: J.M. DRAGMAN	24
10. Wie is Allah door: A. NATAPRAWIRA	28

RECTIFICATIE (VOLLEDIGHEIDSHALVE)

Ter aanvulling en completering van het bericht over de djamaat „Noere Islam” te Nieuw Amsterdam, verschenen in het vorige nummer van AL HAQ (December 1972 2e Jrg. No. 15) zij voor de historie vastgelegd dat de historie van de genoemde djamaat verder teruggaat dan 17 jaren. Immers, op het terrein, waar de huidige moskee staat, heeft ook voordien, voordat het ging toebehoren aan wijlen de heer Habiboellah, een moskee gestaan, die opgezet en in stand werd gehouden door wijlen Heer KOONJBIHARYSING, een enthousiaste en zeer eerbiedwaardige Moslim die toendertijd onder zeer moeilijke omstandigheden de Moslingemeenschap heeft weten te dienen.

* * *

HET GEBED OF SALAAT IN DE ISLAM (vervolg 5).

(door: A. MAHMOOD)

15. Zeg ALLAHO AKBAR en sta wederom recht op en plaats uw beide handpalmen op de navel (het middel);

DERDE RAKAAT:

- reciteer zachtjes Surah AL-FATIHA (Alhamdo lillahe Rabbiel-alamien, enz.);
16. zeg hierna ALLAHO AKBAR en ga over in de ROEKOE-houding en zeg met zachte stem: „Soebhaan Rabbijal-aziem” (drie maal);
 17. zeg hierna „Sami Allaho-liman hamida” (eenmaal) en sta weer over-eind (recht op) met beide handen los van elkaar neerhangend; (in geval een Imaam het gebed leidt, moet u op dit moment zachtjes zeggen: „Rabbana wa lakal hamd”).
 18. zeg hierna ALLAHO AKBAR en ga over in de SADIJ-DAH-houding; zeg zachtjes in deze houding; „Soebhaan Rabbijal-a’la (drie maal);
 19. zeg ALLAHO AKBAR en ga over in de zittende houding; QA’ADAH, (plaats beide handen op de knieën met aan-een-gesloten vingers en zeg zachtjes: „Rabbig-fierlie warhamnie” (eenmaal);

20. zeg ALLAHO AKBAR en ga wederom over in de SADJ-DAH-houding en zeg wederom zachtjes: „Soebhaan Rabbijal a'la" (drie maal);
21. zeg ALLAHO AKBAR en sta recht op; plaats beide handpalmen weer op de navel (het middel) en nu begint de

VIERDE RAKAAT:

22. reciteer zachtjes Surah AL-FATIHA (Alhamdo lillahe Rabbiel-alamien, enz);
23. zeg hierna ALLAHO AKBAR en ga over in de ROEKOE-houding; zeg zachtjes: „Soebhaan Rabbijal-aziem"(drie maal); zeg hierna „Sami Allaho-liman hamida" (eenmaal) en sta weer overeind (recht op) met beide handen los van elkaar neerhangend;
24. zeg ALLAHO AKBAR en ga over in de SADJ-DAH-houding en zeg zachtjes: „Soebhaan Rabbijal a'la" (drie maal);
25. zeg wederom ALLAHO AKBAR en ga over in de zittende houding (QA'ADAH) en zeg zachtjes: „Rabbig-fierlie warhamnie" (eenmaal);
26. zeg ALLAHO AKBAR en ga wederom in de SADJ-DAH-houding en zeg zachtjes: „Soebhaan Rabbijal a'la" (drie maal);
27. zeg wederom ALLAHO AKBAR en ga over in de zittende houding zeg nu zachtjes het volgend gebed:

"TASJA-HOED":

„Attahie-jato lillahe wassala-waato wat-tajebato, assalamo alaika ajjohan-nabijjo wa rahmatoellahe wa barakatohoe, assalamo alaina wa ala ibadilla-his-salehiena, asjhado an la ilaha illallah wa asjhado anna Mohammadan abdohoe wa rasoelohoe.”

zeg hierna de SALAWATOEN-NABI: (zegeningen voor de H. Profheet Mohammad):

„Allahoemma salle ala Mohammadin wa ala ale Mohammadin kama sallaita ala Ibrahiema wa ala ale Ibrahiema innaka hamiedoem-madjied. Allahoemma bariiek ala Mohammadin wa ala ale Mohammadin kama barakta ala Ibrahie-ma wa ala ale Ibrahiema innaka hamiedoem-madjied”.

Vertaling:

O mijn Heer, zend Uwe gunsten over Mohammad en over de volgelingen van Mohammad, zoals Gij Uwe gunsten hebt geschonken aan Abraham en de volgelingen van Abraham, waarlijk, Gij zijt Geprezene, en Luisterrijk. O mijn Heer, zegen Mohammad en de volgelingen van Mohammad zoals Gij Abraham en de volgelingen van Abraham zegende, waarlijk Gij zijt Geprezen en Luisterrijk.

Nu volgt een kort gebed: *„Rabbidj-almie moqiemas-salaate wa mien zoer-rijjatie, Rabbana wa taqabbal do-aa-e, Rabbanag-fierlie wale waale-dajja wa lil-momeniena jauma jaqoemoel-hisaab.”*

Vertaling:

O mijn Heer, maak mij en mijn kinderen tot Uw vaste aanbidders en verhoor mijn gebed; O mijn Heer, schenk mij en mijn ouders en alle Moslims op de dag des Oordeels vergiffenis.

Hierna volgt "TASLIEM": de Vredeswens:

Als afsluiting van het gebed (Salaat) wendt men nu het hoofd eerst naar rechts en zegt: "ASSALAMO ALAIKOEM WA RAHMATOELLAH"; vervolgens wendt men het hoofd naar links en zegt: "ASSALAMO ALAIKOEM WA RAHMATOELLAH".

Vertaling:

VREDE ZIJ MET U EN DE GENADE VAN ALLAH".

Hiermede is het Gebed (Salaat) geeindigd. Na beëindiging van het gebed zegt men enige SMEEKBEDEN: (b.v.):

I. *„Allahoemma antas-salaamo wa minkas-salaamo wa ilaika jardje-oes-salaamo, hajjina rabbana bis-salaame wa ad-gilna daaras-salaame; ta-barakta rabbana wa ta'alaita ja zal-djalaale wal-ekraam.”*

Vertaling:

O mijn Heer, Gij zijt vol Vrede en vanuit U daalt de Vrede neder en ik zend Vrede naar U toe; O mijn Heer, doet ons in Vrede leven en doet ons het Huis van Vrede binnentreden; Gezegend zijt Gij mijn Heer, en Hoog Verhevene, de Bezitter van Heerlijkheid en Eer".

II. „Rabbana atena fid-doenja hasanatan wa fil achirate hasanatan wa gena azaban-naar’.

Vertaling:

Onze Heer, schenk ons het goede in deze wereld alsook in de komende wereld (het hiernamaals) en behoed ons voor de straf van het vuur.”

Het is ten zeerste aan te bevelen na beëindiging van elk de vijf dagelijkse gebeden nog even te blijven zitten en in stilte de "ZIKR" (het gedenken van Allah) op te zeggen:

"SOEBHAAN ALLAH": (Heilig is Allah), 33 maal;

"ALHAMDO LILLAH": (Alle lof zij Allah), 33 maal;

"ALLAHO AKBAR" : (Allah is Groot), 34 maal.

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

* * *

ISLAMITISCHE MAANDEN, FEEST- EN HERDENKINGSDAGEN.

(door: A. MAHMOOD)

I. DE ISLAMITISCHE MAANDEN:

"Het aantal der maanden is volgens Allah's verordening twaalf, sinds de tijd waarop Allah de hemelen en de eerste aarde schiep. Vier hiervan zijn heilig". (H. Qoraan, Surah ATTAUBAH, hoofdstuk 9:36)

1. Muharram; 2. Safar; 3. Rabi-oel-awwal; 4. Rabi-oel-shani; 5. Djama-diel-awwal; 6. Djamadiel-shani; 7. Radjab; 8. Shabaan; 9. Ramadaan; 10. Sawwaal; 11. Zie-kaad; 12. Zul-Hadj.

De vier heilige maanden zijn: Ramadaan, Sawwaal, Zie-kaad en Zul-Hadj. Elke Islamitische maand begint een dag na die der conjunctie-stand van de Maan vlak na zonsondergang (Magrieb) omstreeks 18.30 uur Surinaamse tijd.

II. ISLAMITISCHE FEEST- EN HERDENKINGSDAGEN:

1. "MUHARRAM": Islamitische nieuwjaar; wordt elk jaar gevierd op 1 Muharram en staat bekend als de "Hiedjra" of Uittocht. Hiedjra of uittocht betekent de massale verhuizing van de Moslim in het jaar 622 na Chr. van de stad Mekka naar de stad Medina. De uittocht begon op 16 juli 622 en vanaf die dag begint de Islamitische jaartelling, n.l.: 1. Muharram jaar 1.

"MILADOEN-NABIE": Geboorte van de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w.) De H. Profeet Mohammad werd geboren op 20 april 570 na Chr. Volgens de Islamitische tijdrekening: 12(twaalf Rabi-oel-awwal 570). Deze dag is geen feestdag, maar een herdenkingsdag, omdat de H. Profeet Mohammad volgens de H. Qoraan en de Hadies zelf nooit zijn eigen verjaardag heeft gevierd.—

3. "MERAADJ SHARIEF": de Hemelvaart van de H. Profeet MOHAMMAD (s.a.w). De hemelvaart of de nachtreis van de H. Profeet Mohammad naar de hemel wordt herdacht op de 27ste van de Islamitische maand RA-DJAB.-----
4. "SHABE-BARAAT": Gebedsnacht op de 15e van de Islamitische maand SHABAAN. (wordt herdacht in de nacht tussen de 14e en 15e dag van de maand Shabaan).-----
5. "LAILATOEL-QADRE" of "SHABE-QADRE": wordt elk jaar door de Moslims herdacht op de 27ste dag(in de nacht tussen de 26ste en 27ste vasten-dag) van de Islamitische vasten-maand: RAMADAAN. Het is een waardevolle nacht beter dan duizend maanden, waarin de gehele nacht gebeden moet worden. -----
6. "HET IDUL-FITREFEEST": is een der grootste feestdagen in de ISLAM en wordt elk jaar door alle Moslims in de gehele wereld gevierd op de eerste dag van de tiende Islamitische maand Sawwaal i.v.m. het be-eindigen van het Islamitische vasten gedurende de vasten-maand Rama-daan, -----
7. "HET OFFERFEEST OF IDUL-ADHA" is een onderdeel van de vijfde zuil van de ISLAM n.l. de Bedevaart naar Mekka of HADJ. Het offer-feest of Idul-Adha wordt elk jaar door alle Moslims in de gehele wereld gevierd op de elfde- of twaalfde dag van de laatste Islamitische maand "ZUL-HADJ" ter herdenking aan het offer van de Profeet ABRAHAM (IBRAHIM) die ter wille van Allah zijn geliefde zoon ISMAEL (ISMAIEL) moest offeren, hetgeen een grote beproeving was. -----

NOOT:

Degenen, die meer inlichtingen wensen te hebben i.v.m. de betekenis, het vieren en herdenken van de Islamitische feest- en herdenkingsdagen, zie "AL HAQ", Surinaams Islamitisch Maandblad, No. 2/3 van 1971 en No. 4 tot en met No. 13 van 1972. (verkrijgbaar bij de boekhandels: C. Kersten & Co.; Varekamp en Hoeksteen.

HET LEVEN VAN DE PROFEET ABRAHAM (IBRAHIM)

(Slot)

(door: A. MAHMOOD)

Toen zij dichtbij Egypte aankwamen, zei Abraham tegen zijn vrouw SARAH: „Als de Egyptenaren je zullen vragen: wie ben je van Abraham, zeg tegen hen dat je mijn zuster bent, omdat er in Egypte de gewoonte is, als de vorsten van Farao een mooie, schone vrouw zien, zij de Farao spoedig berichten en als hij te weten komt, dat je mijn vrouw bent, zal de Farao mij laten doden.

Het gebeurde nu, dat toen Abraham met zijn vrouw Sarah Egypte binnenkwam, zagen de vorsten van Farao SARAH en vonden haar zeer schoon en zij gingen SARAH roemen bij de Farao, zodat Farao SARAH in zijn paleis liet komen en haar als vrouw wilde nemen en gaf aan ABRAHAM vele geschenken, z.a.: schapen, runderen, kamelen, dienstknechten en dienstmaagden. Maar omdat SARAH echtgenote van ABRAHAM was, sloeg GOD Farao met zware plagen, zodat Farao SARAH niet als vrouw kon nemen. Toen Farao ontdekte dat SARAH inderdaad gehuwd was met ABRAHAM, liet hij onmiddellijk ABRAHAM bij hem komen en zei tegen hem: „ABRAHAM, neem uw vrouw SARAH en al uw bezittingen en vertrek onmiddellijk uit EGYPTE”. Hierna vertrok ABRAHAM met zijn vrouw SARAH, zijn dienstknechten en dienstmaagden en alles wat hij bezat, uit EGYPTE en kwam wederom aan naar de plaats BETHEL, alwaar hij een Altaar had opgericht en aanbad GOD aldaar. God had ABRAHAM gezegend en hem rijkelijk voorzien van schapen, runderen, kamelen, ezels, enz...Zijn neef LOT, die met ABRAHAM samen woonde, bezat ook vele schapen, runderen, kamelen, enz...Op zekere dag ontstond er ruzie tussen de herders van ABRAHAMS vee en de herders van LOTS vee.

ABRAHAM zeide tot LOT: „Laat er geen ruzie zijn tussen mij en U en tussen mijn herders en uw herders. Laten wij uit elkaar gaan en in vrede leven op een afstand van elkaar. En LOT koos het gebied langs de rivier Jordaan en trok naar het oosten en sloeg zijn tenten op dichtbij de stad SODOM. ABRAHAM verliet tenslotte de plaats BETHEL en vestigde zich te HEBRON (in KANAAN), bouwde een Altaar, offerde en aanbad GOD aldaar.

De koning van SODOM en nog vier andere koningen moesten elk jaar aan de zeer machtige koning "KEDAR LAOMER" koning van ELAM, een som geld als belasting betalen. Twaalf jaren lang hadden zij die belasting betaald, maar weigerden in de dertiende jaar te betalen. Toen kwam de machtige koning KEDAR LAOMER met zijn leger samen met nog drie andere koningen als bondgenoten en vielen de koning van SODOM die vier andere koningen tot bondgenoten had aan dichtbij de Zoutzee, in het dal SIDDIM, dat vol van asfaltputten was. Toen de koningen van SODOM en GOMORRA vluchtten, vielen zij in de asfaltputten en verloren de strijd. De overwinnaar, "KEDAR LAOMER", nam alle bezittingen en voedsel van SODOM en GOMORRA en voerden LOT (de neef van ABRAHAM), zijn vrouw en kinderen en al zijn bezittingen met zich mee. Toen ABRAHAM hoorde dat zijn LOT als gevangene was weggevoerd door de koning KEDAR LAOMER, riep hij (Abraham) zijn bondgenoten en verzamelde meer dan 300 (driehonderd) geoefende mannen en achtervolgde koning KEDAR LAOMER. ABRAHAM versloeg hen met behulp van GOD en bevrijdde LOT met zijn gezin en have en de ontvoerde bewoners van de stad SODOM. De koning van SODOM zei nu tegen ABRAHAM: „Geef mij het volk (bewoners van Sodom) en neem de veroverde bezittingen voor U zelf.” ABRAHAM antwoordde in een eed: „Waarlijk, bij GOD, de Allerhoogste, de Schepper der hemelen en der aarde, niets van het uwe zal ik nemen, opdat gij niet kunt zeggen: ik, de koning van SODOM, heb ABRAHAM rijk gemaakt; alleen de mannen, die met mij hebben gestreden, laat hen hun aandeel nemen.” MELCHIZEDEK, die in de stad SALEM woonde russen de (Goddeloze) Kanaanieten, was koning tevens priester en geloofde slechts in de ENE GOD. Hij kwam ABRAHAM tegemoet en verschaftte voedsel en drank aan ABRAHAM en zijn mannen en zegende ABRAHAM. ABRAHAM gaf koning Melchizedek een geschenk, n.l.: het tiende deel van van alles, wat hij in de strijd gewonnen had.

ABRAHAM was gehuwd met SARAH (SHAIRAH), maar zijn huwelijk was kinderloos. Op zekere dag was Abraham diep in gedachten verzonken, wie na zijn dood zijn erfgenaam zal zijn. Toen verscheen GOD aan ABRAHAM en zei: „ABRAHAM, ga uit uw tent naar buiten en zie op naar buiten en zie op naar de hemel en tel de sterren indien gij ze tellen kunt.” Abraham ging uit zijn tent naar buiten en zag op naar die duizenden sterren aan de hemel, maar neen, hij kon ze niet tellen. God antwoordde toen: „ZO TALRIJK ZAL UW NAGESLACHT ZIJN.” En ABRAHAM geloofde GOD.

De profeet ABRAHAM was gehuwd met SARAH. Omdat dit huwelijk kinderloos was, huwde ABRAHAM op VOORSTEL VAN ZIJN VROUW SARAH met de Egyptische dienstmaagd HAGAR (HADJRAH). Uit het huwelijk van Abraham met HAGAR werd ISMAEL (ISMAIEL) geboren Omdat de twee vrouwen van ABRAHAM niet in harmonie naast elkander konden leven, stelde SARAH aan ABRAHAM voor om HAGAR en ISMAEL elders te verhuizen. Abraham was met het voorstel van SARAH

niet eens. Des nachts verscheen GOD aan ABRAHAM in een droom en zei: „ABRAHAM, doe wat SARAH heeft voorgesteld; Ik zal mijn Engel tot u zenden, die u de weg zal wijzen, waarheen u HAGAR en ISMAEL moet brengen.” De volgende morgen nam ABRAHAM zijn (tweede) vrouw HAGAR, zijn zoontje ISMAEL, wat voedsel en een zakje met water en vertrok van het land KANAAN, volgde de Engel des HEREN en zij kwamen in de ARABISCHE woestijn aan. Op bevel van GOD liet ABRAHAM zijn vrouw en zijn zoontje ISMAEL in de Arabische woestijn achter (op de plaats, waar heden de Waterbron "ZAM ZAM" is gelegen in MEKKA) en keerde zelf naar zijn eerste vrouw SARAH terug. Het was brandend heet in de woestijn en het water in het waterzakje was opgebraakt. De kleine ISMAEL hilde van dorst. HAGAR zette de kleine ISMAEL in de schaduw van een struik neer en rende wanhopig van de ene heuvel SJAFa naar de andere heuvel MARWAH om water te zoeken. HAGAR vond echter geen water en schreiend begon zij tot GOD te bidden om water. GOD verhoorde haar gebed en zond een Engel ter plaatse, die op bevel van GOD een Waterbron ("Zam Zam") uit de aarde deed ontstaan. (Deze waterbron is dezelfde waterbron bekend als "ZAM ZAM" gelegen binnen de grote Moskee "MASDJIDIL-HARAAM" te Mekka). HAGAR vulde haar waterzakje met water uit die bron en liet de de kleine ISMAEL drinken. Op dezelfde dag kwamen er karavanen van handelaren ter plaatse aan op zoek naar water.

HAGAR gaf hen op hun verzoek toestemming om het water te mogen gebruiken en uit dankbaarheid schonken zij aan HAGAR en ISMAEL voedsel en bouwden zelfs een kleine tent voor hen. Allah zegende deze plaats en deze plaats groeide in jaren uit tot een handelscentrum bekend onder de naam "BEKKA" en heet thans "MEKKA". (Zie H. QORAAN), Surah AL-MIRAAN, hfdst. 3:97).

VERBOND VAN GOD MET ABRAHAM:

(Instelling van de besnijdenis): „En toen wij met de profeten een **VERBOND** sloten: met U, met Noach, **ABRAHAM**, Mozes en Jezus de zoon van Maria, sloten Wij een hecht **VERBOND**.” (H. **QORAAN**, Surah **AL-AHZAAB**, hfdst. 33:8).

God verscheen wederom aan **ABRAHAM** en zei: „Ik ben **GOD**, de **ALMACHTIGE**: wandel voor mijn aangezicht en wees onberispelijk; Ik zal u zeer, zeer vruchtbaar maken en u tot natiën doen worden en **KONINGEN** zullen uit uw nageslacht voortkomen; Ik zal mijn **VERBOND** oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een **GOD** te zijn. Gij zult mijn **VERBOND** houden, gij en uw nageslacht in hun geslachten; En dit is mijn **VERBOND**: „**AL WAT MANNELIJK ONDER U IS, MOET BESNEDEN WORDEN. EN GIJ MOET BESNEDEN WORDEN IN HET VLEES VAN UW VOORHUID: EN HET MOET DIENEN TOT EEN TEKEN VAN HET VERBOND TUSSEN MIJ EN U. WIE ACHT DAGEN OUD IS ZAL BIJ U BESNEDEN WORDEN, AL WAT MANNELIJK IS IN UW NAGESLACHTEN.**” Voorts zei **GOD** tot **ABRAHAM**: „Wat uw vrouw **SARAH** betreft, Ik zal haar zegenen en Ik zal u ook uit haar een zoon schenken, zodat zij tot volken worden zal en **KONINGEN** zullen uit haar voortkomen.” (De besnijdenis in de Islam is handhaving en naleving van het verbond van **GOD** met de profeet **ABRAHAM**).

Wij lezen in de Heilige Qoraan:

„En voorzeker kwamen Onze boodschappers met blijde tijdingen tot **ABRAHAM**.

Zij (de boodschappers) zeiden: „**VREDE ZIJ MET U.**” **ABRAHAM** antwoordde: „**VREDE ZIJ MET U**”, en terstond bracht hij een gebraden kalf. Maar toen **ABRAHAM** zag dat hun handen er zich niet naar uitstrekten, vond hij hen vreemd en vreesde hen. De boodschappers zeiden: „**VREES NIET, WANT WIJ ZIJN TOT HET VOLK VAN LOT GEZONDEN.**” En Abrahams vrouw (**Shairah**) stond er bij en verwonderde zich, waarop **WIJ** haa. de blijde tijding van de geboorte **IZAAK** gaven en na **IZAAK** van **JACOB**. Zij (**Shairah**) zeide: „**Ó wonder! zal ik een kind baren nu ik een oude vrouw ben en deze mijn echtgenoot (Abraham) een oude man is? Dit is iets wonderbaarlijks.**” De boodschappers zeiden: „Verwondert gij u over **ALLAH's** gebod? De barmhartigheid van **ALLAH** en **ZIJN** zegeningen zijn over u, o bewoners van dit huis. Voorzeker, **HIJ** (**Allah**) is Geprezen, Glorierijk.”

En toen de vrees **ABRAHAM** verliet en de blijde tijding tot hem (**Abraham**) kwam, begon hij met Ons over het volk van **LOT** te redetwisten. **ABRAHAM**, was inderdaad verdraagzaam, zachtmoedig en wendde zich dikwijls tot **GOD**. O **ABRAHAM**, wend u hiervan af. Het gebod van uw **HEER** is uitgegaan en een onafwendbare straf komt over hen.”

(VERWOESTING VAN SODOM EN GOMORRA):

En LOT, toen hij tot zijn volk zeide: „Pleegt gij een gruweldaad zoals niemand ter wereld ooit voor u pleegde?” Gij nadert met wellust mannen in plaats van vrouwen. Neen, gij zijt een volk dat de perken te buiten gaat.” Het antwoord van zijn volk was slechts: „Verdrijft hen uit uw stad, want zij zijn mannen die zich rein willen houden.” Nadert gij mannen met wellust en rooft gij op de weg. En gij begaat zelfs gruweldaden in uw bijeenkomsten.” Maar het antwoord van zijn volk was niet anders dan dat zij zeiden: „Brenge de straf van Allah over ons als gij de waarheid spreekt.” Het volk van LOT verloochende de waarschuwers ook. En WIJ zonden een storm van stenen over hen allen, met uitzondering van de familie LOT, die Wij bij de dageraad verlostten als een gunst van ONS. En LOT had hen inderdaad voor ONZE straf gewaarschuwd, doch zij trokken de waarschuwingen in twijfel. En zij trachtten hem van zijn gasten af te keren. Daarom verblindden WIJ hun ogen en zeiden: „Ondergaat nu MIJN straf en MIJN waarschuwing.” En toen ONZE boodschappers tot LOT kwamen, was hij verdrietig en voelde zich bezwaard om hen en zeide: „Dit is een moeilijke dag.” Zijn volk kwam haastig naar hem toe. Ook voordien plachten zij kwaad te doen. LOT zeide: „O mijn volk, dit zijn mijn dochters, zij zijn te rein voor u. Vrees daarom ALLAH en onteer mij niet wegens mijn gasten. Is er onder u geen weldenkend man?” Zij (het volk) antwoordden: „Gij weet wel, dat wij geen recht hebben op uw dochters en gij weet ook wat wij wensen.” LOT zeide: „Ach, had ik slechts de macht u weerstand te kunnen bieden of tot een machtige steun toevlucht te nemen.” De boodschappers zeiden: „O LOT, wij zijn de boodschappers van uw HEER, zij zullen u stellig niet bereiken. Vertrek met uw familie gedurende de nacht, laat niemand uwer omkijken dan uw vrouw. Zeker zal haar overkomen wat hen gaat overkomen. Voorwaar de vastgestelde tijd is de ochtendstond. Is de morgen niet nabij?” Toen ONS gebod kwam, keerden WIJ die stad ondersteboven en WIJ deden er brokken klei laag boven laag op regenen, die volgens de verordening van uw HEER waren gemerkt. En zulk een straf is niet ver verwijderd van de onrechtvaardigen.” (Zie H. QORAAN, Surah HOED, hfdst. 11:70–84; Surah AL-ARAAF, hfdst. 7:81–85; Surah AL-ANKABOET, hfdst. 29:30; Surah AL-QAMAR, hfdst. 54:34–38);

GEBED VAN ABRAHAM (IBRAHIM) TOT GOD:

(Zie "TAUWRAAT" (de TORAH) geopenbaard aan de profeet MOESA (MOZES), Boek I).

„En toen ABRAHAM zeide: „Mijn HEER, maak deze stad (Mekka) tot oord van Vrede en weerhoud mij en mijn kinderen van het aanbidden van afgoden.”

„Mijn HEER, zij hebben inderdaad vele van de mensen op een dwaalspoor gebracht. Wie mij daarom ook volgt, hij is stellig van mij en wat betreft hem, die mij niet gehoorzaamt- Gij zijt voorzeker Vergevingsgezind, Genadevol.”

„Onze HEER, ik heb sommige van mijn kinderen in een onvruchtbaar dal dichtbij Uw Heilig Huis: de KAABA, gevestigd, onze HEER, opdat zij het gebed (salaat) mogen houden. Stem het hart der mensen gunstig voor hen en voorzie hen van vruchten opdat zij dankbaar mogen zijn. Onze HEER, GIJ weet voorzeker hetgeen wij verbergen en hetgeen wij bekend maken. Er is niets op aarde of in de hemel voor ALLAH verborgen. Alle Lof behoort aan ALLAH, Die mij in weerwil van ouderdom ISMAEL (ISMA'IEL) en IZAAK (ISHAAK) heeft gegeven. Waarlijk, mijn HEER is de Verhoorder van het Gebed. Mijn HEER, maak mij en mijn kinderen onderhouders van het gebed (salaat). Onze HEER, aanvaard mijn gebed. Onze HEER, vergeef mij en mijn ouders en de gelovigen op de Dag waarop de afrekening zal plaats vinden. (Zie H. QORAAN, Surah IBRAHIEM, hfdst. 14:36-42).

BEPROEVING VAN DE PROFEET ABRAHAM DOOR GOD:

„Hij (Abraham) zeide: „Ik ga naar mijn HEER, Die zal mij leiden. Mijn HEER, schenk mij een nakomeling die goed zal zijn. Dan gaven WIJ hem de blijde tijding van een verdraagzame zoon. En toen deze (Ismael) de knapenleeftijd bereikte, zeide hij (Abraham): O mijn lieve zoon, ik heb in een droom gezien, dat ik u heb te offeren. Zie, wat zegt gij daarvan? Deze antwoordde: „O mijn vader, doe zoals u bevolen is, gij zult mij, indien Allah

het wil, zeker geduldig vinden." En toen zij zich beiden aan Gods bevel hadden onderwerpen, en ABRAHAM Ismael plat op zijn voorhoofd had gelegd, riepen WIJ hem toe: „O ABRAHAM, GIJ HEBT DE DROOM REEDS VERVULD." Zo belonen WIJ inderdaad degenen, die goed doen. Dit was voorzeker een GROTE BEPROEVING. En WIJ verlostten hem (Abraham) door een groot OFFER. En WIJ lieten voor hem onder de komende geslachten de groet: „VREDE ZIJ ABRAHAM." Zo belonen Wij hen die goed doen. Voorwaar, hij (Abraham) was een Onzer gelovige dienaren. WIJ gaven hem het blijde nieuws van IZAAK (ISHAAK), een profeet onder de rechtvaardigen. En WIJ zegenden hem en Izaak. (Zie H. QORAAN, Surah ASSAFAAT, hoofdst. 37:100–114). Ter herdenking aan bovenvermelde beproeving van de profeet ABRAHAM door GOD, vieren de Moslims elk jaar het OFFERFEEST of "IDUL-ADHA").

ABRAHAM EN ISMAEL BOUWDEN DE KAABA:

„En toen Abrahams HEER hem met zekere opdrachten beproefde en Abraham deze vervulde, zeide HIJ: „IK zal u tot leider der mensen maken." ABRAHAM vroeg: „En ook van onder mijn nakomelingen?" HIJ zeide: „MIJN VERBOND BETREFT DE OVERTREDERS NIET". En toen WIJ het HUIS (de KAABA) tot een plaats van verzameling voor de mensheid en een toevluchtsoord maakten, zeggende: „Neemt de plaats van ABRAHAM (maqame-Ibrahima) als een plaats voor gebed." En WIJ geboden ABRAHAM en ISMAEL, zeggende: „Reinigt MIJN HUIS voor degenen, die de ommeegang (tawwaaf) verrichten en voor degenen, die er toegewijd in verblijven en voor degenen, die zich nederbuigen en zich ter aarde werpen. En toen ABRAHAM en ISMAEL de muren van het Huis(KAABA) optrokken, biddende: „HEER, aanvaard dit van ons, want GIJ zijt de Alhorende, de Alwetende. HEER maak ons beiden aan U onderdanig en maak van ons nageslacht een volk, dat U onderdanig zij. En toon ons de plaatsen onzer OFFER-RANDEN en wend U met barmhartigheid tot ons, zeker, GIJ zijt Berouw-aanvaardend en Genadevol. HEER, doe onder hen een boodschapper opstaan, die hun UW tekenen zal verkondigen en hun het BOEK en de WIJSHEID zal verklaren en hen zal LOUTEREN. Voorzeker, Gij zijt de Almachtige, de Alwijze. En wie zal van het geloof van ABRAHAM afwenden, behalve hij, die dwaas tegen zichzelf handelt? Voorzeker, WIJ hebben hem in deze wereld uitverkoren en in de volgende zal hij gewis onder de rechtvaardigen zijn. Toen zijn HEER tot hem zeide: „Onderwerp u," zeide hij: „Ik heb mij aan de HEER der Werelden onderworpen." En hetzelfde legde ABRAHAM aan zijn ZONEN op en JACOB deed desgelijks, zeggende: „O mijn zonen, Alwijze. En wie zal zich van het geloof van ABRAHAM afwenden, behalve hij, die dwaas tegen zichzelf handelt? Voorzeker, WIJ hebben hem in deze ALLAH heeft waarlijk dit geloof voor u verkozen, sterft daarom niet, tenzij gij MOSLIMS zijt." Of waart gij aanwezig, toen de dood tot JACOB kwam en hij tot zijn zonen

zeide: „WAT ZULT GIJ NA MIJ AANBIDDEN?” Zij antwoordden: „WIJ ZULLEN UW GOD AANBIDDEN, DE GOD UWER VADEREN, ABRAHAM, ISMAEL EN IZAAK, DE ENIGE GOD, aan HEM zijn wij onderworpen.” (Zie H. QORAAN, Surah AL-BAQARAH, hfdst. 2:125-134)

ABRAHAM KONDIGT DE BEDEVAART AF IN OPDRACHT VAN GOD:

”En toen WIJ ABRAHAM de plaats voor het HUIS(de KAABA) aanwezig zeggende: „VEREENZELVIG NIETS MET MIJ. EN HOUD MIJN HUIS REIN voor degenen die de rondgang(tawwaaf) verrichten en degenen die opstaan voor gebed en neerbuigen en zich ter aarde werpen. EN VERKONDIG DE BEDEVAART AAN DE MENSEN, zij zullen te voet of op slanke kamelen van verre tot u komen. Opdat zij van hun voordeel getuigenis afleggen en de naam van ALLAH uitspreken gedurende de vastgestelde dagen over het vee waarvan HIJ hen heeft voorzien. Eet dan daarvan en spijzigt de behoeftigen in nood. Laat hen dan hun vuilheid verwijderen en hun geloften vervullen en een ommegang(tawwaaf) maken om het oude Huis(KAABA). (Zie H. QORAAN, Surah AL-HADJ, hfdst. 22:27-30)-----

OVERGANG(OVERLIJDEN) EN BEGRAFENIS VAN ABRAHAM:

ABRAHAM leefde 175(eenhonderd vijf en zeventig) jaren en overleed in een gezegende ouderdom. Zijn zonen ISMAEL en IZAAK begroeven hem in de grot van Machpela te HEBRON (Haram el-Khalil) in het land KANAAN alwaar ook zijn vrouw SARAH, die voor ABRAHAM was overleden(in de ouderdom van 127 jaren) was begraven.

DE AFSTAMMELINGEN VAN DE PROFEET ABRAHAM:

Uit het huwelijk van ABRAHAM met SARAH(SHAIRAH) werd IZAAK (ISHAAK) geboren. IZAAK huwde met REBEKKA. Uit het huwelijk van IZAAK en REBEKKA werden EZAU en JACOB(tweelingen) geboren. JACOB huwde met LEA en RACHEL(dochters van zijn oom LABAN). De nakomelingen van JACOB(JACOEB) zijn: 1. Ruben; 2. Simeon; 3. Levi; 4. Juda; 5. Dan; 6. Naftali; 7. Gad; 8. Aser; 9. Issachar; 10. Zebulon; 11. Jozef; 12. Benjamin. Uit deze twaalf zonen van JACOB komen voort de TWAALF STAMMEN der ISRAELIETEN, bekend als "BANI ISRA'IEL". De Profeten: MOZES(MOESA), DAVID(DAWOED), SALOMO(SULEIMAN) en JEZUS(IESJA) zijn allen afstammelingen van de Aartsvader ABRAHAM.

Uit het tweede huwelijk van ABRAHAM met HAGAR(HADJRAH) werd ISMAEL(ISMAIEL) geboren. De nakomelingen van ISMAEL(ISMAIEL) zijn: 1. Nebajoth; 2. Kedar; 3. Adbeel; 4. Mibsam; 5. Misma; 6. Duma; 7. Massa; 8. Hadar; 9. Tema; 10. Jetur; 11. Nafis en 12. Kedma. Uit deze twaalf zonen van ISMAEL komen voort de ISMAELIETEN(Arabiërs), bekend als "BANI ISMA'IEL". De ISRAELIETEN en de ISMAELIETEN hebben als gemeenschappelijke STAMVADER de Profeet ABRAHAM. Uit de afstammelingen van de ISMAELIETEN (de stam QORRAISJ) werd op 20 april 570 na Chr. te MEKKA in ARABIE geboren: "MOHAM-

MED", de Heilige Profet van de "ISLAM".-----

"Allahoemma salle ala MOHAMMADIN wa ala ale MOHAMMADIN kama sallaita ala IBRAHIEMA wa ala ale IBRAHIEMA innaka hamiedoem-madjied. Allahoemma bariek ala MOHAMMADIN wa ala ale MOHAMMADIN kama barakta ala IBRAHIEMA wa ala ale IBRAHIEMA innaka hamiedoem-madjied".

(Vertaling): O mijn HEER, zend Uwe gunsten over MOHAMMAD en over de volgelingen van MOHAMMAD, zoals GIJ Uwe gunsten hebt geschonken aan ABRAHAM en de volgelingen van ABRAHAM, waarlijk, GIJ zijt Geprezene, en Luisterrijk. O mijn HEER, zegen MOHAMMED en de volgelingen van MOHAMMAD zoals GIJ ABRAHAM en de volgelingen van ABRAHAM zegende, waarlijk, GIJ zijt Geprezen en Luisterrijk."-----

"SALAMOEN ALA IBRAHIEM":

"VREDE ZIJ ABRAHAM"

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

PERSONALIA

H. IFTE-KARALIKHAN IN MEMORIAM

Bij het plotseling heengaan van onze trouwe medewerker, de heer H. Ifte-Karalikhán, wordt een Moslim, aangezien ook hij een Moslim was; bevolen te zeggen:

Inna li-llahi wa inna ilai-Hi radji' un, d.w.z.

Wij behoren tot Allah en tot Hem zullen wij wederkeren.

Deze woorden zijn een bron van onbegrensde troost en opbeuring bij zwaar verlies van een bloedverwant of een vriend: Allah heeft de Zijne genomen; allen van ons komen van God en moeten tot Hem terugkeren.

Daarom is het verboden te weeklagen of toe te geven aan geregelde rouw.

Met het slotwoord, moge ik U allen, redakteur en mede-redacteuren alsmede de vaste mede-werkers een dankdienst aan de overledene toezeggen, die als volgt luidt.

As-salamu alaikum, ahl-ad diyari min al-mu' minina, insja Allahu bikumla-lahiqun; nas'alu-llahu-lana-wa lakum al afiya

(M.11:35), d.w.z. Vrede zij over u lieden, o bewoners dezer wereld uit de gelovigen en de Moslims, en waarlijk, indien het Allah behaagt, zullen wij ons bij u voegen; wij bidden tot Allah om veiligheid voor ons en u.

Allah-humma, ghfir lahu warham-hu wa afihi, wa-fu-anhu wa akrim nuzzula-hu wa wassie-madehala-hu wa-ghil-hu bi-l-mai wath-thaldjie- wa-l-baradi wa naqqi-hi min al-chataya kama naqqai-th-thaub al-ab-yad minad-danasi (M.11:27), d.w.z. O, Allah schenk hem bescherming en wees hem genadig en houd hem in goede toestand en vergeef hem en maak zijn onthaal aanzienlijk en breid zijn plaats van intrede uit en was hem met water en sneeuw en hagel en reinig hem van feilen, zoals het witte kleed van vuil wordt gereinigd.

Tot slot wens ik de familieleden en nabestaande van de overledene sterkte toe.

J.M. DRAGMAN

Calcutta, 4 december 1972.

* * * * *

Noot v/d Redactie

Ook de Redactie van Al Haq heeft met diep leedwezen kennis genomen van het heengaan van onze dierbare en trouwe medewerker, de heer H. IFTE-KARALIKHAN.

De heer Ifte-Karalikhan was werkzaam op het Districts-Commissariaat te Groningen als ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

Kort na de verschijning van de eerste nummers van Al Haq toonde hij bijzonder veel belangstelling voor dit Islamitisch blad, dat hij onontbeerlijk achtte voor de Moslimgemeenschap in Suriname, in het bijzonder voor de Moslims in de districten, die regelmatig medegeïnformeerd konden zijn over de Verenigingsactiviteiten in Paramaribo. Een onmisbaar blad ook voor de Moslims-jeugd. Hierin lag voor de heer IFTE (zoals hij genoemd werd) een bron van inspiratie om alle steun en mede-werking te verlenen aan de redactie van Al Haq, die hem zeer dankbaar en erkentelijk is voor zijn welgemeende diensten. Zijn plaats als vertegenwoordiger van Al Haq in het district Saramacca wordt ingenomen door de heer J.M. Dragman, eveneens werkzaam op het Districts-kantoor te Groningen.

Vanwege de regelmatige verschijning van diverse artikelen in Al Haq van zijn hand is de heer DRAGMAN geen onbekende meer voor ons. De redactie verliest in het heengaan van de heer Ifte-Karalikhan een actieve medewerker. Moge Allah zijn zegen doen rusten op zijn ziel, Amien.

HET VRAAGSTUK VAN DE POLYGAMIE

(door J.M. DRAGMAN)

Op een door de heer A. Nataprawira in het islamitische maandblad

Al-Haq verschenen in de maand november 1972 no. 14 van de 2de jaargang gestelde vraag: „Wanneer is polygamie noodzakelijk”, heb ik gemeend in het belang van de Al-Haq lezers de algehele explicatie over polygamie in de Islam en de uitzonderingen daarvan te geven.

1. POLYGAMIE.

In de regel erkent de Islam slechts de vereniging van één man en één vrouw als een geldige huwelijksvorm. Onder exceptionele omstandigheden echter staat deze huwelijksvorm de man toe meer dan één vrouw te huwen, maar hij laat de vrouw niet toe meer dan één man te trouwen. Terwijl dus een gehuwde vrouw geen geldig huwelijkskontraakt kan sluiten, kan een gehuwde man het wel doen. Deze onderscheiding is niet moeilijk te begrijpen, indien men de natuurlijke plichten van man en vrouw ten aanzien van het behoud en de opvoeding van het menselijk geslacht voor ogen houdt. De natuur heeft de plichten van de man en van de vrouw te dien aanzien zo verdeeld dat, terwijl één man kinderen kan verwekken uit meer dan één vrouw, één vrouw slechts van één echtgenoot kinderen kan hebben. Terwijl polygamie dus somtijds dienstig kan zijn voor het welzijn der samenleving en het behoud van het menselijk ras, heeftpolyandrie geen denkbaar nut voor de mens.

2. Polygamie is een uitzondering.

In de eerste plaats moet in gedachte worden gehouden, dat polygamie in de Islam slechts als een uitzondering wordt vergund. Zo staat het uitdrukkelijk in de Heilige Qoraan vermeld: „En indien gij lieden vreest, dat gij niet rechtvaardig jegens de wezen kunt handelen, huwt dan zulke vrouwen, die u goed lijken, twee en drie en vier; maar indien gij vreest, dat gij tussen haar geen recht zult doen, huwt dan slechts één” (4:3). Dit is de enige passage in de Heilige Qoraan, die van polygamie gewaagt, en het zal wel duidelijk zijn, dat zij de polygamie niet beveelt; zij staat haar alleen toe en dat nog wel afhankelijk van de vervulling van zekere voorwaarden.

Voor wij de betekenis van dit vers in beschouwing nemen, moet men goed goed begrijpen, dat polygamie hier slechts toegestaan wordt, als er wezen moeten worden behandeld en men vreest, dat zij niet rechtvaardig behandeld zullen worden. Deze voorwaarde betreft meer het welzijn der samenleving dan de behoeften van het individu.

De tradionele aan dit vers gegeven uitleg is die van Aisja, zoals die in Bucharie is begrepen. Zij zou hebben gezegd: „Dit is het weesmeisje, dat onder de hoede van haar voogd is en deelgenote is van zijn vermogen, en haar vermogen en haar schoonheid behagen hem; zo wenst haar voogd haar te huwen zonder rechtvaardig te zijn ten aanzien van haar mahr, zodat hij haar eigenlijk moest geven wat een andere man geven zou; zo werd het hun verboden haar te huwen, tenzij zij haar recht zouden laten wedervaren en haar bruidsgave zouden geven overeenkomstig haar gebruik en daarom werd het hun bevolen andere vrouwen te huwen, die hun goed leken” (Bu. 65, sura 4, hfdst. 1). Het zal wel duidelijk zijn, dat deze uitleg woorden en uitdrukkingen in de passage voegt, waarvan geen spoor te bekennen is, en deze betekenis kunnen wij ook niet tot de Heilige Profeet nasporen.

Het is ook om een andere reden onaannemelijk. Vers 127 van dat zelfde hoofdstuk, dat, naar algemeen wordt erkend, een nadere uitleg van het onderhavige vers is, is Aisja aldus uitgelegd: „Hij is de man, die een weesmeisje heeft gekregen, van wie hij een voogd en een erfgenaam is, zo wordt zij deelgenote van zijn vermogen, zelfs van zijn palmbomen; en hij is niet genegen haar te trouwen en hij wil ook niet hebben, dat zij een ander persoon trouwt, die zo deelgenoot van zijn vermogen zou worden wegens haar deelgenootschap, en daarom belet hij haar te trouwen” (Bu. 65, sura 4, hfdst. 22). Zoals algemeen erkend wordt; het laatste vers verklaart het eerste, maar Aisja's uitleg van het laatste vers is juist het tegenovergestelde van haar uitleg van het eerste. In het eerste geval zou ze hebben verklaard, dat de voogd zijn pupil wenste te huwen en dat het eerste vers dat verbood, terwijl zij in het tweede geval zou hebben verklaard, dat hij niet genegen was haar zelf of aan een ander persoon te huwen. Vandaar dat de andere kommentatoren drie andere verklaringen aan de hand doen. De eerste daarvan is dat, dat vers (4:3) slechts bedoeld is om het trouwen met meer dan vier vrouwen te verbieden, opdat zij niet in verzoeking zullen komen—daar zij dan niet te veel vrouwen hebben—om het vermogen der wezen te verduisteren, als het hunne ontoereikend zal blijken te zijn. De tweede is: indien men vreest, dat men niet rechtvaardig kan zijn jegens de wezen, dan dient men ook te vrezen, dat men niet rechtvaardig kan zijn tegenover te veel vrouwen. De derde is: indien men vreest, dat men niet rechtvaardig kan zijn jegens de wezen, dan dient men ook voor de grote zonde der ontucht te vrezen, en om haar te vermijden, mag men tot vier vrouwen huwen.

Het zal wel duidelijk zijn, dat deze verklaringen nog minder genoegzaam dan die in Bucharie. Dat vers wordt inderdaad verklaard door vers 4:127: „En zij vragen u om een beslissing omtrent de vrouwen. Zeg: Allah maakt ulieden bekend Zijn beslissing omtrent datgene wat ulieden in het Boek is gereciteerd aangaande de wezen van de vrouwen, aan wie gij niet geeft wat voor haar is bestemd, en gij zijt niet genegen haar te trouwen — en (ook niet aan) de zwakken onder de kinderen, en dat gij met rechtvaardigheid jegens de wezen handelt”. „Datgene wat ulieden in het Boek is gereciteerd” heeft, zoals algemeen wordt erkend, betrekking op vers 4:3. En aan wie gij niet geeft wat voor haar is bestemd ... en (ook niet aan) de zwakken onder de kinderen” heeft betrekking op het Arabische gebruik, volgens hetwelk vrouwen en minderjarigen geen aandeel kregen in de erfenis, terwijl volgens het erkende gebruik alleen hij kon erven, die een paard berijden en tegen de vijand te velde trekken kon. De toestand was dus deze: Wanneer een weduwe achtergelaten werd met wezen, die zij opvoeden moest, kregen zij en haar kinderen geen aandeel in de erfenis, en de mensen waren ook niet genegen weduwen te trouwen, die kinderen hadden. In vers 4:3 heeft de Heilige Qoraan derhalve bevolen, dat, indien men op geen andere wijze rechtvaardig kan zijn jegens de wezen, men de moeders van zulke wezen huwt, opdat men zich zo aan hun welzijn gelegen zal laten liggen, en tot dat doel mag men andere huwelijkskontrakten sluiten.

Deze gevolgtrekking wordt bevestigd, als wij in overweging nemen de

historische omstandigheden, die de tijd der openbaring van dat hoofdstuk met zich bracht. Het was een tijd, toen de Moslims gedwongen waren voortdurend oorlog te voeren tegen een vijand, die er op uit was om hen uit te roeien. De kostwinners moesten tegen den vijand te velde trekken en velen sneuvelden in de ongelijke oorlogen, die de kleine groep Moslims tegen overweldigend grote krijgsmachten voerde. Vrouwen verloren haar dierbare echtgenoten en kleine kinderen hun liefhebbende vaders, en er moest voor deze weduwen en wezen gezorgd worden. Indien zij aan de willekeur der omstandigheden overgelaten waren, zouden zij omgekomen zijn en de gemeenschap zou dermate verzwakt zijn, zodat het onmogelijk zou zijn om de strijd om het bestaan vol te houden. Juist onder die omstandigheden werd het vierde hoofdstuk geopenbaard, het hoofdstuk, dat toestaat meer dan één vrouw te huwen, opdat de weduwen en de wezen een onderkomen zullen vinden. Indien gij lieden vreest, aldus de openbaring, dat gij niet rechtvaardigens de wezen kunt handelen, huwt dan vrouwen (de moeders der wezen) tot vier toe, mits gij maar rechtvaardig zijt jegens allen en haar. Dat met vrouwen hier de moeders der wezen worden bedoeld, is, zoals reeds is gezegd, duidelijk aangetoond door vers 127.

Men zou misschien zeggen, dat er andere maatregelen tot onderhoud van weduwen en wezen konden worden getroffen. Maar een huiselijk leven kon hun op geen andere wijze worden gegeven, en het huiselijke leven is de ware bron, waaruit al die goede eigenschappen, liefde en toegenegenheid voortvloeien, welke het grootste bezit zijn van het maatschappelijk leven en de

beschaving. De Islam grondt zijn beschaving op het huiselijk leven; en onder exceptionele omstandigheden, wanneer monogamie de weduwen en wezen geen tehuis kan bezorgen, staat hij polygamie toe om hun dat voordeel te verlenen.

Al vinden de vrouwen en kinderen in een polygaam gezin zelfs een half tehuis, toch is het beter dan dat zij helemaal geen tehuis hebben. Bovendien had een gemeenschap waarvande strijdende mannen met de dag verminderden er dringende behoefte aan, haar getalsterkte door alle mogelijke middelen te verhogen, en daarom was het ook noodzakelijk, dat voor de weduwen een tehuis gezorgd werd, opdat zij zouden bijdragen tot versterking van de getalsterkte der gemeenschap. De zedelijke kant van de kwestie is niet het minst belangrijk. De oorlog had de mannelijke bevolking gedecimeerd en het aantal vrouwen overtrof dat der mannen. Deze overmaat zou, indien haar geen tehuis was bezorgd tot zedenbederf hebben geleid, dat voor een beschaving als die van de Islam, welke op zedelijkheid berust, het grootste gevaar is.

De oorlogkwestie is niet eigen aan een eeuw of een land. Het is een kwestie, die het gehele mensdom voor alle komende eeuwen raakt. De oorlog moet altijd een bron van vermindering van het aantal mannen zijn, terwijl het een overeenkomstige vermeerdering van het aantal vrouwen teweeg brengt, en er moet door al degenen, die het goed met het mensdom menen, een oplossing van het probleem der overmaat van vrouwen boven mannen worden gevonden. Monogamie is onder normale omstandigheden ongetwijfeld de juiste regel des levens, maar wanneer er door de overmaat van vrouwen boven mannen abnormale omstandigheden in het leven worden geroepen, faalt de monogamie, en alleen door een beperkte polygamie kan deze moeilijkheid worden opgelost. Europa staat thans tegen over dat vraagstuk, onafhankelijk van de oorlog, en de oorlog vergroot de ernst daarvan. Er kunnen voor vrouwen beroepen worden opengesteld om haar in staat te stellen de kost te verdienen, en de Islam heeft de vrouw nooit van de gelegenheid uitgesloten om enig beroep uit te oefenen. Maar de grote moeilijkheid van het vraagstuk is niet de zorg voor brood, maar de zorg voor een huiselijk leven, en dat vraagstuk kan zonder polygamie niet worden opgelost.

Er kan hier bijgevoegd worden, dat polygamie in de Islam, zowel in theorie als in praktijk, uitzondering is en geen regel, en als uitzondering is zij een remedie tegen vele kwaden der moderne beschaving. Het is niet alleen de overmaat van vrouwen boven mannen, die in zekere gevallen polygamie noodzakelijk maakt, maar er zijn tal van andere omstandigheden, die eisen, dat men onder exceptionele omstandigheden polygamie aanneemt, niet alleen voor het zedelijk, maar ook voor het lichamelijk welzijn der maatschappij. Prostitutie, die met de vooruitgang der beschaving toeneemt en die als een kanker voortwoekert en om zich grijpt, met de daarmee gepaard gaande toename van bastaardij, is aan landen, waar polygamie als een maatregel tot herstel wordt toegestaan, praktisch onbekend. Er kan verder worden gezegd, dat de instelling der polygamie, die de Islam slechts als een remedie toestaat, door zinnelijke mensen in grote mate misbruikt is, maar dan zijn er in elke maatschappij ook mensen, die van enige instelling misbruik maken, hoe nood-

zakelijk zij ook moge zijn voor de goede ontwikkeling der menselijke samenleving. In landen waar polygamie niet toegestaan wordt, heeft de zinnelijkheid van de mens andere manieren uitgevonden om aan zijn vleeselijke lusten de vrije loop te laten, en dat is een veel zwaardere vloek voor de maatschappij dan het misbruik van polygamie. Inderdaad kan dat misbruik door de staat gemakkelijk verholpen worden door wettige beperkingen aan de praktijk er van te stellen, maar de Staat staat volkomen machteloos tegenover de kwaden, die uit de totale verwerping er van voortspuiten.

* * *

ISLAM EN CHRISTENDOM (vervolg)

(door: G.A. BASHIR H.A.)

Onze gebeden en offeranden moeten geen ander doel hebben dan de dankbetuiging, die wij aan de Schepper verschuldigd zijn. Wij mensen moeten ons eigenlijk schamen als wij over een beloning spreken voor luttele bewegingen en lege woorden die wij soms op de lippen hebben.

Indien wij in de Qoraan iets over Paradijs of Hemel lezen, dan is dit geen beloning. Paradijs is eigenlijk niet anders dan wat men in de Bijbel „Koninkrijk Gods” noemt. Het is geen plaats doch een toestand van de geest. Deze toestand wordt bereikt als de geest volkomen met de Schepper eens wordt. Zonder God bestaat geen volkomen vrede in het hart van de mens. De Qoraan zegt:

„Voorzeker, in het gedenken aan Allah vinden de harten vrede”. Als men alles gekregen heeft, maar geen God, blijft een leegte in het binnenste van de mens. Geen paradijs zou de mens een gemoedrust kunnen geven als men het aangezicht van de Barmhartige niet zou mogen aanschouwen. De Qoraan wekt het verlangen op naar het zoeken van de Schepper. Het paradijs is het beeld van een volkomen rust, die op allerlei wijze wordt uitgedrukt. De Qoraan zegt zelf:

„Niemand heeft Hem een gunst bewezen, die moet worden beloond. Maar hij, die het welbehagen van zijn Heer, de Verhevene, zoekt, hij zal zeker er welbehagen in vinden.” 92:20—22

Niemand heeft het recht op een beloning; maar hij, die het welbehagen van van zijn Heer zoekt, die zal Hem vinden. En als men Hem gevonden zou hebben naar Wie men voortdurend zocht, zal men in Hem volkomen rust vinden en zal geen ander verlangen hebben, noch naar paradijs, noch iets anders: „En degenen, die volharden in het zoeken naar Hun Heer en het gebed onderhouden en hetgeen Wij hen gegeven hebben heimelijk en openlijk weggeven en die het kwade met het goede afwenden, voor dezulken is het goede tehuis.” 13:23

De voornaamste bezigheid is dus het zoeken naar God zelf en als men dit doet, dan is men op de rechte weg.

„Allah heeft de gelovige mannen en vrouwen beloofd, tuinen waar doorheen rivieren stromen, heerlijke woonplaatsen in tuinen der eeuwigheid; doch het welbehagen van Allah zal het grootste zijn.

Dit is de grootste zegepraal." 9:72

Dus niet de tuinen, doch het welbehagen van de Heer is de zegepraal en het einddoel van ons leven.

Alles wat over de beloning of straffen in de Qoraan voorkomt is niet anders dan als symbool op te vatten en dit zijn de geestelijke toestanden, die door de handelwijze van de mens veroorzaakt worden. In hoofdstuk 2 vers 26 en 27 wordt gezegd, dat de gelovigen tuinen zullen erven, waardoorheen rivieren stromen en als zij de vruchten van de tuinen zullen te eten krijgen zullen zij zeggen, dit is hetgeen wij reeds eerder hadden ontvangen.

Na dit vermeld te hebben wordt gezegd:

„Waarlijk, Allah acht het niet beneden zich, een mug of iets kleiner als gelijkenis te stellen.”

D.w.z. dat alles wat over paradijs wordt vermeld niet anders is dan een beeld van de werkelijkheid.

„Zij die geloven weten, dat dit de waarheid is van hun Heer, maar zij die niet geloven zeggen, wat Hij wil Allah met zulk voorbeeld?” 2:27

Zij, die kennis bezitten van geestelijke dingen, begrijpen direct wat met de beeldspraak bedoeld wordt, maar zij, die niet ingewijd zijn vatten zulk een beeldspraak letterlijk op en zullen er allerlei bezwaren tegen opperen. Maar mensen van inzicht genieten de wijze waarop de dingen van het ongeziene ons worden voorgesteld. Ik geloof niet, dat een moslim, als hij de geboden van de Qoraan navolgt, zou denken, dat hij door zijn handeling een beloning verdient. Het is mogelijk, dat iemand, die nog niet zover is, deze dingen als letterlijk opvat, maar dit zijn niet velen. In de woorden van Hazrat Rabia Basari, een zeer hoogstaande dame in het begin van de Islam, willen wij de mening van de moslims over beloning en paradijs vertolken:

„O, Mijn God, indien ik U aanbid uit angst voor de hel, werp mij in de hel; doe ik dit uit verlangen naar het paradijs, doe de poorten er van voor mij dicht! Maar indien ik u aanbid voor Uzelf, neem mij dan in Uw oneindige Barmhartigheid op.”

Dit is de wens van ieder moslim. Wij verlangen niet naar de dingen dezer wereld, ook niet naar de heerschappij op aarde uit te oefenen of op de dag des oordeels op de tronen zittende anderen te oordelen. Wij willen Hem, Die de bron is van het leven.

(wordt vervolgd)

DE AFSCHEIDS BEDEVAART

In de voor de bedevaart naar Mekka bestemde heilige maand van het jaar 632 voelde Mohammed dat zijn einde naderde. Daarom besloot hij de stoet pelgrims persoonlijk aan te voeren. De ene groep na de andere sloot zich bij hem aan, zodat hij tenslotte aan het hoofd van vele duizenden pelgrims de heilige streek binnentrok.

Tegen zonsondergang sprak hij tot de onafzienbare mensenzee die zich in het dal van Arafat had verzameld: 'O, mensen, luistert naar mijn woorden, want volgend jaar zal ik niet meer bij u zijn. Houdt uw bezit, uw leven en uw eer heilig, zoals deze gezegende maand, deze dagen en deze stad heilig zijn, tot aan de dag waarop ge voor God zult moeten verschijnen. Helpt de zwakken en kleedt hen zoals ge uzelf kleedt ... Vergeet niet dat ge eens voor God zult moeten verschijnen en dat Hij dan rekenschap voor uw daden zal verlangen ... Dan zal degene die ook maar een greintje goed heeft gedaan, daarmee worden geconfronteerd; en degene die ook maar een greintje kwaad heeft gedaan, zal erme worden geconfronteerd ... Aan wie op iets goeds kan wijzen zal dit getrouwelijk worden vergolden ... Ge hebt plichten tegenover uw vrouwen, maar uw vrouwen hebben ook plichten tegenover u.

Behandelt haar goed, ze zijn uw steunpilaar ... Denkt over mijn woorden na, o, mijn getrouwen! Ik heb mijn zending volbracht, en ik laat u een gids na waaraan ge kunt houden zonder te verdwalen: het boek Gods en het voorbeeld van zijn uitverkorene ...

Weet dat een moslim de broeder van elke moslim is; alle gelovigen zijn broeders, en het is geen van hen toegestaan iets van de ander af te nemen dat deze hem niet vrijwillig geeft; begaat geen ongerechtigheid, want ge begaat haar tegen uzelf. Laten zij die mij thans horen, mijn woorden aan anderen doorgeven, en deze weer aan anderen; en mogen die laatsten ze beter begrijpen dan zij die me thans rechtstreeks horen.' Daarna wendde Mohammed zich opnieuw tot de menigte en vroeg: 'Heb ik mijn zending getrouwelijk volbracht?' Een reusachtig koor van stemmen antwoordde: 'Ja, ge hebt haar volbracht.' Plotseling werd hij bleek en ijskoud en zakte in elkaar. Hij werd heel zwaar, zoals altijd als hij een openbaring ontving. Heel de menigte hoorde de woorden die Allah door zijn mond sprak: 'Vandaag heb ik voor u uw godsdienst voltooid en mijn genade aan u vervuld, en u de islam als religie gegeven.' Daarmee was de goddelijke opdracht van de profeet Mohammed afgelopen.

Uit: „De Groten van alle tijden”.

DE BESCHAVING DES GEESTES IN DE ISLAM

(door: J.M. DRAGMAN)

De Qoraan zegt: „En (aangaande) degenen, die hard voor Ons strijden, Wij zullen hen zekerlijk in Onze wegen leiden” (XXIX:69)

De psychologie is de kennis der natuur en ze helpt ons bij het bestuderen van de menselijke ziel en haar functies. De ziel is volgens de psycholoog een actief element in het menselijk lichaam. Ze is actief, zelfs wanneer het lichaam zelf onactief is. De studie van de ziel en de ontwikkeling van haar vermogens zijn de enige objecten van onderzoek voor de psycholoog. En deze constateert, dat de ontwikkeling van de geestelijke vermogens een stelselmatige en sympathetische behandeling behoeft. Geestelijke ontwikkeling is slechts mogelijk, als er op verscheidene gebieden van activiteit vrijheid van denken en handelen is. De mens is van nature vrijheidlievend, en een zekere dosis vrijheid en onafhankelijkheid is noodzakelijk voor de vorming van karakter en persoonlijkheid.

De Islam veroordeelt harde en strenge regels, stugge godsdienstige dogma's, 't polytheïsme, het priesterschap en de onderdrukking der menselijke natuur. Hij maakt de mens tot het opperste wezen van alle scheppingen Gods. Hij maakt hem onafhankelijk, zelfbewust en verantwoordelijk voor zijn eigen daden. Niets kan hem overheersen; integendeel, hij brengt alle andere

scheppingen Gods onder zijn controle. Van hem wordt verwacht, dat hij de natuur overheerst en haar ondergeschikt maakt aan zijn behoeften. De godsdienstige beginselen en andere wetten, die in de Heilige Qoraan vervat zijn, zijn soepel en plooibaar om zich te schikken naar de menselijke behoeften en omstandigheden.

De Islam geeft de mens volkomen vrijheid van denken en handelen, mits diens eigen geweten zuiver is en de handeling goedkeurt. Iedereen, die goed bij zijn verstand is, is in de Islam verantwoordelijk voor zijn goede of slechte daden. Iemands vooruitgang in het leven is afhankelijk van zijn individuele pogingen en van de ontplooiing van zijn capaciteiten en vermogens. De theorie van het leven, door de Islam voorgelegd, is als het goede en oorspronkelijke in de mens tot volle ontwikkeling te brengen, waardoor hij zodoende zichzelf volkomen ontwikkelt en anderen helpt hetzelfde te doen.

De Qoraan zegt: „En (aangaande) degenen, die hard voor Ons strijden, Wij zullen hen zekerlijk in Onze wegen leiden” (XXIX:69). Er is geen *be-middelaar tussen de mens en God, om de mens in staat te stellen de Goddelijke genade te verkrijgen*. Als men werkelijk in de beginselen van de Qoraan gelooft, en dit geloof in het dagelijkse leven in toepassing brengt, zal het hem zeker ver voeren op zijn reis door het leven.

De menselijke natuur is volgens de Islam vrij van alle smet der zonde, daar iedereen geboren is met het Goddelijke element. De menselijke natuur is tot zekere hoogte volkomen en is *geneigd tot het goede*. Ze is vatbaar voor een onbepaalde ontwikkeling. Ze vereist tot op een bepaalde leeftijd een bepaald voorgeschreven richting, zowel voor de geestelijke als voor de fysieke ontwikkeling. Van de mens wordt verwacht, dat hij een sterk geloof heeft in de Schepper en Zijn schepping. De Qoraan zegt: „Voorzeker zullen degenen die geloven, en de Joden en de Christenen en de Sabiërs en al wie in Allah geloven en aan de dag des oordeels en goed doen - hun beloning van hun Heer ontvangen, en ze hebben niets te vrezen en evenmin zullen zij treuren”. (II:62)

Men heeft de vrijheid een onafhankelijke mening aan te hangen over de een of andere kwestie, die strookt met zijn eigen persoonlijk oordeel. Niemand heeft het recht hem te interpellieren of te corrigeren. Niemand is verantwoordelijk voor het onjuiste geloof van een ander. De theorie over de hemel en de hel in de Qoraan beschreven, geeft ons een heldere voorstelling van de psychologische behandeling van de mens in de Islam. „Hemel” of „Hel” zijn twee toestanden van 's mensen geest hier op aarde en in het hiernamaals. De gesteldheid van het menselijk hart scheidt „Hemel” of „Hel” na de dood. De Qoraan zegt: „Wacht u er voor jegens uw Heer te zondigen en haast u zich naar de tuin, welks uitgestrektheid die des hemels en der aarde gelijk is.” (LVII:21). Volgens de Qoraan behoort men zijn emoties en instincten niet te doden of te onderdrukken; maar de ontwikkeling van deze instincten tot hoger en edeler motieven is aangeraden. De veredeling van

dierlijke instincten tot edele en scheppende ontwikkelt 's mensen bewustheid, en wanneer deze gepaard gaat met constructieve bekwaamheid, dan scheidt ze de „Hemel”. De ontwikkeling van de vermogens tot vruchtgebruik wordt „Hemel” genoemd, terwijl een misbruik daarvan als „Hel” wordt aangeduid.

Inderdaad zal het hem, die haar(deziel) reinigt, voorspoedig gaan, en inderdaad zal hij verlies lijden, die haar verderft.” (XCI:9,10), zo luidt de uitspraak van het Heilige Boek. De werkelijke ontwikkeling bedoeld in het citaat is niet van die strekking, dat de vrees voor straf of de hoop op beloning de mens een deugzaam leven doet aanvaarden, maar het is juist het bezit van dat werkelijke inzicht van 's mensens hoger natuur, dat hem in staat stelt realiteiten te zien. De toestand van 's mensens geest in deze fase wordt „hemel” genoemd. Met andere woorden: de voor of achteruitgang van de menselijke geest wordt respectievelijk „hemel” of „hel” genoemd.

De Islam verkondigde het monotheïsme (teneinde een sterk geloof in een God te hebben) voor de zedelijke en geestelijke opbouw van de mens. Van de mens, het voornaamste schepsel op aarde, wordt verwacht het grote ontwerp van de schepping in overstemming met de Goddelijke beschikking uit te werken. De bevordering van de Goddelijke vlam in de mens wordt bereikt, door het ontwerp gedurende het hele leven in toepassing te brengen. Een sterk geloof in één God behoedt de mens voor het onbeperkt voortgaan

in verscheidene richtingen en voorkomt, dat hij door wisselvallige invloeden wordt overheerst. Een sterk geloof in één God ontwikkelt een sterke wilskracht om de gevoelens te kunnen beheersen. Dit stelt ons in staat, onze pogingen in een bepaalde richting te concentreren. 't Geeft ons hoop op slagen bij het overwinnen van een moeilijke situatie. Hoe sterker het geloof in één ideaal is, hoe meer zal het ons steunen om de tegenstrijdige elementen te schikken, en des te meer zal het ons vertrouwen schenken in onze eigen pogingen. Natuurlijk leidt dit tot een gestadige vooruitgang in het leven.

Het streven naar kennis en het wetenschappelijk bestuderen der dingen worden naast het aanbidden van God verplichtend gesteld. De Profeet zegt: „Een fractie van kennis is meer waard dan honderd gebeden”. Verder: „De inkt van de studerende is kostbaarder dan het bloed van de martelaar.” Er zit een wenk in voor mensen, die begrijpen, die nadenken, die geloven, die luisteren, die overwegen, die weten, die godsdeinstig zijn, die medogend en barmhartig zijn, en voor hen, die vaak herhaalde geboden van het Heilige Boek ter harte nemen. De geloofspunten in de Islam zijn gebaseerd op rationele grondslag, die een beroep op de menselijke geest van elke cultuurnuance doet.

De religieuze grondbeginselen van de Islam lopen parallel met de noden van het dagelijkse leven. De mens heeft, als sociaal wezen, de harmonie der samenleving voor zijn eigen geluk in het leven nodig. Hij heeft vele verlangens, die hij alleen kan verwezenlijken. Zijn zelfzuchtig instinct maakt hem soms wreed tegen zijn medemensen. Deze geesteshouding kan hem vele moeilijkheden bezorgen. Daarom behoort hij voor zich zelf de geest van zelfopoffering te ontwikkelen. Zijn handelingen jegens zijn medemensen moeten oprecht en ongeveinsd zijn. De gedachte over „dienen” en „bediend worden door anderen” roept een saamhorigheidsgedachte in het leven. Het evenwichtig houden van de daden en de wensen wordt tot stand gebracht door het verhinderen van de verwezenlijking der slechte daden. De mens en zijn vooruitgang zijn de twee hoofdmotieven, die steeds door de Profeet in beschouwing zijn genomen. De moderne psychologen hebben, in samenwerking met de opvoeders, hardt gewerkt om aan de wereld te verkondigen, dat de mens, zijn karakter, zijn geestelijke ontwikkeling en zijn vooruitgang, belangrijker zijn dan het samenstellen van regels en wetten. Het is daarom, dat de Islam de meest rationele, natuurlijke en praktische godsdienst voor de mensheid is, wiens voorbedachttheid van 1400 jaar geleden tot heden ten dage strekt.

WIE IS ALLAH?

(door: A. NATAPRAWIRA)

Allah is boven alle begrippen van stoffelijke dingen verheven, zo dat men zich, zelfs overdrachtelijk geen gelijkenis van Hem kan voorstellen, want niet alleen is niets Hem gelijk, maar ook is niets als Zijn gelijkenis.

Het woord Allah – is een eigennaam, waarmee het wezen wordt aangeduid, dat noodzakelijk door Zichzelf bestaat, omvattende al de attributen van volmaaktheid, die nooit wordt gebruikt voor toepassing op enig ander wezen dan de enige ware schepper, en het omvat alle voortreffelijke namen. De Arabieren gaven de naam Allah nooit aan één van hun talrijke afgoden, welke ook. Daarom heeft dat woord als eigennaam van het Almachtige wezen inderdaad geen equivalent in welke andere ook, (in de vertaling van sommige Islamitische boeken is het woord God echter slechts uit noodzaak gebezigd) en duidelijk in de Heilige Qoraan o.a. vermeld:

„Allah is de Schepper der hemelen en der aarde; ... niets is als Zijn gelijkenis; En Hij is de Hoorende, de Ziende.

Allah is Hij, van Wien alles afhangt,
En niemand is Hem gelijk.

Er is geen dier op aarde, of op Allah berust het onderhoud daarvan, en Hij kent zijn rustplaats en zijn bewaarplaats; alle dingen zijn in een duidelijk Boek. En Hij is het, Die de hemelen en de aarde in zes tijdperken schiep;

Wonderbaarlijk Schepper der hemelen en der aarde, en wanneer Hij een zaak besluit, zegt Hij daartoe slechts: Word en Zij wordt.

En voorzeker hebben Wij de hemelen en de aarde en wat tussenbeide is in zes tijdperken geschapen, en geen vermoeienis heeft Ons aangeraakt. En in der eeuwigheid zal blijven de persoon van Uw Heer, de Heer der Glorie en Eer.

Hij is het, Die voor u al wat op de aarde is, geschapen heeft;

En Allah zijn de verhevenste namen;

Allah de Schepper der hemelen en der aarde; Hij heeft vrouwen voor ... geschapen en ook wijfjesdieren van het vee, u daardoor vermenigvuldigende; niets is als Zijn gelijkenis; en Hij is Hoorende en Ziende.

Het gezicht begrijpt Hem niet, en Hij begrijpt alle gezichten;
Zijn woorden zijn onveranderbaar.

„En er is niemand om Allah's woorden te veranderen ...

En het woord van Uw Heer is waarachtig en rechtvaardig volbracht;
en er is niemand die Zijn woorden kan veranderen, en Hij is de Hoorende, de Wetende.

Zij zullen blijde tijdingen hebben in het leven dezer wereld en in het hiernamaals; er is geen verandering in Allah's woorden;

En reciteer wat van u het Boek uws Heeren is geopenbaard; niemand kan Allah's woorden veranderen;

En zeg: Alle lof komt Allah toe, Die geen Zoon heeft genomen en Die geen deelgenoot in het Koninkrijk heeft, en Die geen helper heeft om Hem voor schande te behoeden”;

De Heilige Profet zei:
Geeft de hongerigen te eten,
bezoekt de zieke en bevrijdt
de verdrukten. (Bucharie)